

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 628

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 iulie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 594 din 15 iulie 2020 asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii privind acordarea de măști pentru protecția cetățenilor români de virusul COVID-19	2–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
540. — Hotărâre privind aprobarea bilanțului general al Trezoreriei Statului și a contului de execuție a bugetului Trezoreriei Statului pe anul 2019	5–9
542. — Hotărâre privind comasarea, actualizarea elementelor-cadru de descriere tehnică și a valorii de inventar a unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Înaltei Curți de Casație și Justiție	10–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.148. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea și completarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)–i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 103/2016	12–15
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
8.815. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Ialomițenilor în anul 2020	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 594**

din 15 iulie 2020

asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii privind acordarea de măști pentru protecția cetățenilor români de virusul COVID-19

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate referitoare la Legea privind acordarea de măști pentru protecția cetățenilor români de virusul COVID-19, formulată de Guvernul României.

2. Sesizarea a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, al art. 11 alin. (1) lit. A.a) și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.620 din 1 iulie 2020 și constituie obiectul Dosarului nr. 852 A/2020.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate se susține că legea criticată contravine principiului securității juridice, reglementat de art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Constituție, în componenta sa privind calitatea și previzibilitatea legii. Se invocă, de asemenea, și încălcarea, prin textul alin. (1) al art. 2 din lege, a principiului concurenței loiale, cu referire la art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.

4. Se arată, în acest sens, că o parte dintre textele legii reiau în mod identic sau similar soluții propuse prin textele Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2020. Astfel, soluțiile propuse la lit. a)—d) ale art. 1 le reiau identic pe cele din textele lit. a)—d) ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2020; alin. (1) al art. 3 reia în mod identic textul primei teze a alin. (2) al art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2020; soluția propusă la alin. (2) al art. 3 reia parțial, în mod identic, alin. (3) al art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2020; soluția propusă la alin. (2) al art. 2 rezultă clar din alin. (1) al art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2020.

5. Se creează astfel, în opinia Guvernului, paralelisme legislative, interzise prin dispozițiile art. 16 din Legea nr. 24/2000, sens în care este invocată jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a statuat că existența unor asemenea paralelisme conduce la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituția României în componenta sa privind calitatea legii. Se apreciază ca fiind relevantă Decizia Curții Constituționale nr. 242 din 3 iunie 2020 și se citează considerentele acesteia cuprinse la paragrafele 78—89, în care Curtea a analizat problematica paralelismelor legislative și relevanța constituțională a acestora, din perspectiva prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

6. În continuare, se susține că, pe lângă paralelismele create prin dispozițiile legii având același obiect de reglementare cu cel al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2000, respectiv acordarea de măști de protecție aceluiași categorii de persoane,

se prefigurează și o stare de incertitudine juridică generată de dispozițiile contradictorii dintre cele două acte normative. Drept consecință, destinatarii normei nu vor ști ce drepturi li se cuvin, iar autoritățile cu atribuții de punere în aplicare a acestor prevederi se vor confrunta, de asemenea, cu dificultăți în ceea ce privește acordarea și cuantumul stimulentei de risc. Se citează, în acest sens, considerente cuprinse în Decizia Curții Constituționale nr. 26 din 18 ianuarie 2012 referitoare la principiul securității juridice.

7. Se mai susține și că textul alin. (1) al art. 2 din lege încalcă art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, având în vedere că „reglementarea faptului că achiziția de măști se face preponderent de la «producători interni» pune într-o situație defavorabilă ceilalți producători europeni și nu asigură «protecția concurenței loiale» conform textului constituțional.”

8. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (3) și ale art. 17 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Avocatului Poporului pentru a transmite punctele lor de vedere.

9. Președintele Camerei Deputaților a transmis punctul său de vedere prin care solicită respingerea sesizării de neconstituționalitate. Arată, în esență, că proiectul legii criticate a intrat în procedură legislativă cu o lună înainte de momentul în care Guvernul României a constatat că există o situație de necesitate care impune luarea unor astfel de măsuri și a procedat la emiterea unei ordonanțe de urgență. Se apreciază că „în speță, Guvernul a sfidat rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare (...) creând un precedent foarte periculos, tocmai Guvernul fiind cel care a încălcat principiul securității juridice.” Potrivit punctului de vedere exprimat, „autoritatea executivă și-a depășit competențele prin extinderea atribuțiilor Guvernului și substituirea acestuia în competențele de legiferare ale Parlamentului”, iar „emiterea unei ordonanțe de urgență cu același obiect de reglementare cu cel al legii ce se afla în plin proces de legiferare la Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, este de natură chiar să declanșeze un conflict juridic de natură constituțională între executiv și Parlament”. Se mai consideră că ordonanța de urgență a Guvernului astfel adoptată încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 115 alin. (6) referitoare la delegarea legislativă, arătându-se că prin emiterea Ordonanței de urgență nr. 78/2020, Guvernul nu a făcut decât să procedeze la încălcarea dreptului fundamental la sănătate prin constatarea cu mare întârziere a situației extraordinare în care se află România, generând astfel o situație de instabilitate și incoerență legislativă, cu consecințe negative asupra aplicării legii la cazurile concrete. Se subliniază faptul că legea adoptată de Parlament prevede aplicarea pe perioada întregii pandemii de COVID-19, declarată oficial de către Organizația Mondială a Sănătății. Se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010, arătându-se că prin decizia menționată Curtea Constituțională a statuat că Executivul nu poate întrerupe un proces de legiferare. Se conchide că „puterea executivă, mai

exact Guvernul, avea obligația legală de a aștepta finalizarea procedurii parlamentare cu privire la proiectul de lege aflat în dezbateră parlamentară.”

10. **Președintele Senatului și Avocatul Poporului** nu au transmis puncte de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

12. Astfel, autorul sesizării este Guvernul României, titular al dreptului de sesizare a Curții Constituționale, în conformitate cu prevederile art. 146 lit. a) din Constituție. Obiectul sesizării îl constituie o lege adoptată de Parlament, dar nepromulgată, încadrându-se deci în dispozițiile art. 146 lit. a) din Constituție. Cât privește termenul de sesizare a Curții Constituționale, se constată că, în calitate de Cameră decizională, Camera Deputaților a adoptat legea pe data de 10 iunie 2020, iar la data de 12 iunie 2020 aceasta a fost înaintată, pentru promulgare, Președintelui României. Sesizarea Guvernului a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 1 iulie 2020, așadar în interiorul termenului de 20 de zile prevăzut la art. 77 alin. (1) din Constituție. Rezultă, prin urmare, că sesizarea este admisibilă sub aspectele analizate: autor, obiect, termen.

13. Dispozițiile constituționale invocate sunt cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5), care consacră principiul securității juridice în statul de drept și cele cuprinse în art. 135 alin. (2) lit. a), potrivit cărora statul trebuie să asigure protecția concurenței loiale.

Analiza criticilor de neconstituționalitate

(1) Susținerea privind încălcarea principiului securității juridice, reglementat de art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Constituție, cu referire la calitatea și previzibilitatea legii

14. Se invocă, în esență, un paralelism legislativ determinat de faptul că o parte dintre textele legii reiau în mod identic sau similar soluții propuse prin textele Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2020. Se încalcă astfel, potrivit sesizării, prevederile art. 16 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și se prefigurează o stare de incertitudine juridică generată de dispozițiile contradictorii dintre cele două acte normative.

15. Față de aceste critici, Curtea observă că, prin jurisprudența sa, a reținut relevanța normelor de tehnică legislativă în controlul de constituționalitate, arătând că, deși nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații ce respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare (Decizia nr. 420 din 3 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 1 noiembrie 2019, paragraful 59). Ca urmare, Curtea a reținut, atunci când a constatat încălcarea principiului securității juridice, și criteriile derivând din normele de tehnică legislativă a căror respectare ar fi condus la adoptarea unui act normativ care să respecte cerințele de calitate a legii.

16. În ceea ce privește art. 16 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, invocat de

autorul sesizării, acesta are următorul cuprins: „(1) *În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.* (2) *În cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice*”. Sub acest aspect, examinând jurisprudența Curții Constituționale, se constată că instanța constituțională a fost chemată de mai multe ori să se pronunțe asupra încălcării art. 1 alin. (5) din Constituție determinat de existența unor paralelisme legislative în sensul normelor de tehnică legislativă citate.

17. Astfel, spre exemplu, prin Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 111, Decizia nr. 61 din 7 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 30 martie 2017, paragrafele 51 și 52, Decizia nr. 612 din 3 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 23 noiembrie 2017, paragraful 55, Decizia nr. 45 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 5 martie 2018, paragraful 239, Decizia nr. 63 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 6 martie 2018, paragraful 55, sau Decizia nr. 420 din 3 iulie 2019, paragrafele 55 și 58, precitată, Curtea a statuat, în esență, că ori de câte ori există o dublare sau o suprapunere între diverse soluții sau ipoteze normative cuprinse în două sau mai multe articole ori legi, se constată existența unui paralelism legislativ contrar art. 1 alin. (5) din Constituție. Totodată, în jurisprudența sa recentă, Curtea, prin Decizia nr. 154 din 6 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 15 mai 2020, paragraful 87, a statuat că un paralelism legislativ poate fi reținut în condițiile în care există „atât o suprapunere în privința obiectului de reglementare, cât și a termenelor avute în vedere de legiuitorul primar și, respectiv, delegat, fără ca legea adoptată să realizeze vreo corelare sub acest aspect cu ordonanța de urgență a Guvernului în vigoare. Nu este prevăzută vreo abrogare expresă și nici nu s-ar putea susține abrogarea implicită a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2020 ca efect al intrării în vigoare a legii”. Dacă o lege care are același obiect de reglementare cu un act normativ în vigoare nu prevede vreo dispoziție referitoare la soluționarea conflictului între aceste acte normative, generează situații de instabilitate și incoerență legislativă, cu consecințe negative asupra aplicării legii la cazurile concrete, din moment ce promovează soluții legislative necorelate cu legislația în vigoare (Decizia nr. 155 din 6 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 4 iunie 2020, paragraful 73). Într-o altă cauză, Curtea a adăugat că „există paralelism legislativ atât în situația în care se reglementează identic într-o anumită sferă a relațiilor sociale, cât și atunci când aceeași problemă este reglementată diferit, așa cum s-a procedat în cazul de față. Astfel, chiar dacă cele două acte normative dispun prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale în condiții diferite normate, ceea ce este esențial pentru determinarea paralelismului legislativ este însăși ideea de prelungire a mandatelor acestor autorități. Prin urmare, două autorități publice nu pot reglementa în mod concurrent una și aceeași soluție legislativă într-o anumită sferă a relațiilor sociale”, Curtea observând, totodată, că „termenele pentru care se dispune această prelungire se suprapun în mare parte, fiind similare ca interval temporal avut în vedere.” (Decizia nr. 242 din 3 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 12 iunie 2020, paragrafele 84 și 83). Toate aceste aspecte au dus la constatarea încălcării art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

18. Astfel fiind, **pentru a stabili dacă în cauză este încălcat principiul securității juridice** în sensul jurisprudenței citate, Curtea urmează să analizeze îndeplinirea criteriilor care rezultă din această jurisprudență, respectiv **dacă există, în privința Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2020 și a legii criticate: o suprapunere în privința obiectului de reglementare a celor două acte normative; o suprapunere în privința termenelor avute în vedere de legiuitorul primar și, respectiv, delegat; necorelarea între actele normative cuprinzând suprapunerea de reglementare și de termene avute în vedere.**

19. Curtea constată astfel că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2020 privind acordarea de către Ministerul Sănătății, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, autorităților publice locale a necesarului de măști de protecție pentru familiile și persoanele defavorizate de pe raza unităților administrativ-teritoriale, precum și pentru suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății, din Fondul de rezervă bugetară aflat la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2020, a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 22 mai 2020 și a intrat în vigoare la aceeași dată.

20. Potrivit preambulului ordonanței de urgență a Guvernului, măsurile preconizate prin acest act normativ au în vedere faptul că *„pentru combaterea răspândirii infecțiilor cu COVID-19 se impun a fi întreprinse, pe termen scurt, măsuri menite a constitui structuri flexibile capabile să surprindă îndeaproape și cu promptitudine nevoile reale de sănătate ale populației din comunități”*.

21. Ca urmare, potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2020, *„se aprobă punerea la dispoziția autorităților publice locale a necesarului de măști de protecție pentru familiile și persoanele defavorizate de pe raza unităților administrativ-teritoriale, definite ca fiind:*

a) persoanele din familiile beneficiare ale ajutorului social acordat în baza Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare;

b) persoanele din familiile beneficiare de alocație pentru susținerea familiei acordată în baza Legii nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) pensionarii sistemului public de pensii ale căror drepturi sunt de până la 704 lei inclusiv, reprezentând nivelul indemnizației sociale pentru pensionari prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2009 privind instituirea pensiei sociale minime garantate, aprobată prin Legea nr. 196/2009, cu modificările ulterioare;

d) persoanele încadrate în grad de handicap care realizează venituri exclusiv din prestațiile sociale prevăzute de art. 42 și 58 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

22. În conformitate cu art. 4 alin. (1) din aceeași ordonanță de urgență a Guvernului, *„se acordă un număr de 50 de măști de protecție, pentru fiecare persoană prevăzută la art. 1, aferente unei perioade de 2 luni”*.

23. În ceea ce privește Legea privind acordarea de măști pentru protecția cetățenilor români de virusul COVID-19, se constată că, potrivit expunerii de motive, în realizarea obiectivului vizat deopotrivă de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2020, acestea are ca obiect regulul de achiziție și distribuție a măștilor de protecție pentru categoriile de cetățeni vizate **„pe durata pandemiei SARS-COV2”**. În realizarea acestui deziderat, art. 4 din lege stabilește că *„prevederile prezentei legi se aplică până la încheierea pandemiei de coronavirus COVID-19, declarată oficial de către Organizația Mondială a Sănătății”*.

24. Inițiativa legislativă, de sorginte parlamentară, **a fost înregistrată la Senat în data de 23 aprilie 2020, așadar, cu aproximativ o lună înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2020**. În data de 20 mai 2020 (așadar, cu o zi înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2020), inițiativa legislativă a fost înregistrată la Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională.

25. Văzând succesiunea procesului legislativ în cazul celor două reglementări și conținutul lor normativ, Curtea constată că nu poate fi reținută existența unui paralelism legislativ în sensul prohibit de art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, întrucât nu sunt întrunite cele trei criterii anterior enunțate. Chiar dacă au un obiect asemănător de reglementare, cele două acte normative nu se suprapun în privința termenelor avute în vedere de legiuitorul primar, respectiv delegat. Astfel, legiuitorul primar a stabilit regulile de achiziție și de distribuție a măștilor de protecție *„până la încheierea pandemiei de coronavirus COVID-19, declarată oficial de către Organizația Mondială a Sănătății”*, în timp ce măsurile Guvernului sunt menite să răspundă imediat și temporar aceleiași nevoi de reglementare, *„pe termen scurt”*, respectiv *„aferente unei perioade de 2 luni”*. Prin urmare, acțiunile celor două autorități publice, Parlamentul și Guvernul, în calitate de legiuitor primar și, respectiv, delegat, par mai degrabă complementare, în vederea atingerii aceluiași obiectiv de reglementare: achiziționarea și punerea la dispoziția cetățenilor de măști de protecție în contextul pandemiei de coronavirus *„în vederea protecției acestora în actualul context epidemiologic”*.

26. Astfel fiind, Curtea constată că sunt neîntemeiate susținerile potrivit cărora legea criticată încalcă principiul securității juridice, respectiv prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

(2) Susținerile privind încălcarea, prin art. 2 alin. (1) din lege, a obligației statului de protejare a concurenței loiale, consacrată de art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție

27. Potrivit sesizării, *„reglementarea faptului că achiziția de măști se face preponderent de la «producători interni» pune într-o situație defavorabilă ceilalți producători europeni și nu asigură «protecția concurenței loiale» conform textului constituțional”*.

28. Curtea constată că această critică este, practic, o simplă afirmație, fără a fi însoțită de o motivare de natură să demonstreze încălcarea textului constituțional invocat, în ansamblul conținutului normativ al art. 135 — *Economia, care impune, deopotrivă, obligația statului de a proteja interesele naționale în activitatea economică, financiară și valutară* [art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție]. Sub acest aspect, Curtea a reținut în jurisprudența sa că, în virtutea art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, statul are obligația de a asigura libertatea comerțului și protecția concurenței loiale, însă această sarcină nu are caracter absolut și necondiționat; dimpotrivă, în funcție de specificul domeniului de reglementat, statul își poate modula intervenția, astfel încât să asigure un echilibru între diferite interese divergente (Decizia nr. 135 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 19 mai 2015).

29. În lipsa motivării în sensul arătat, Curtea nu se poate substitui autorului sesizării pentru a complini o cerință imperativă ce ține de legala învestire a Curții Constituționale pentru soluționarea obiectivelor de neconstituționalitate.

30. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate invocată de Guvernul României și constată că Legea privind acordarea de măști pentru protecția cetățenilor români de virusul COVID-19 este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,

Marieta Safta

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**privind aprobarea bilanțului general al Trezoreriei Statului
și a contului de execuție a bugetului Trezoreriei Statului
pe anul 2019**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bilanțul general al Trezoreriei Statului, încheiat la data de 31 decembrie 2019, care cuprinde atât în activ, cât și în pasiv suma de 66.889.968.911 lei, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă contul de execuție a bugetului Trezoreriei Statului pe anul 2019, care cuprinde la venituri suma de 195.817.879 lei și la cheltuieli suma de 74.685.565 lei și un excedent curent în sumă de 121.132.314 lei, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 9 iulie 2020.

Nr. 540.

BILANȚUL GENERAL
al Trezoreriei Statului la data de 31.12.2019

- lei -

	Denumirea posturilor bilanțiere	Sold la	
		începutul anului	finele anului
	A	1	2
A	DISPONIBILITĂȚI BĂNEȘTI ȘI CASA	6.964.434.967	2.204.013.598
B	ALTE ACTIVE	2.210.815.725	974.664
C	DEFICITE , total,	56.332.102.895	64.684.980.649
	din care:		
C1	SECTORUL 01 "Administrația publică centrală", total din care:	51.853.136.387	59.539.953.230
c11	Deficit al bugetului de stat	51.853.136.387	59.539.953.230
C2	SECTORUL 03 "Bugetul asigurărilor sociale de stat " total din care:	2.261.036.842	2.510.786.657
c22	Deficit al sistemului asigurărilor sociale de stat	2.261.036.842	2.510.786.657
C3	SECTORUL 04 "Bugetul asigurarilor pentru șomaj " total, din care	0	416.311.096
c32	Deficit al sistemului asigurarilor pentru șomaj	0	416.311.096
C4	SECTORUL 05 "Bugetul fondului național unic de asigurări sociale de sănătate " total, din care:	2.217.929.666	2.217.929.666
c41	Deficit al bugetului fondului național unic de asigurări sociale de sănătate	2.217.929.666	2.217.929.666
	TOTAL ACTIV	65.507.353.587	66.889.968.911
A	DISPONIBILITĂȚI ȘI DEPOZITE ÎN CONTURI DESCHISE LA TREZORERIA STATULUI	21.086.956.466	23.809.405.166
a1	Disponibilități ale instituțiilor publice în conturi deschise la Trezoreria Statului	7.365.542.812	9.769.547.868
a2	Disponibilități ale operatorilor economici în conturi deschise la Trezoreria Statului	4.430.624.680	5.946.025.677
a3	Disponibil din sume reprezentând garanție de bună execuție	1.576.878.875	1.793.853.059
a4	Disponibil din fonduri externe nerambursabile postaderare și cofinanțarea/prefinanțarea acestora în conturile structurilor de implementare	3.988.774.450	2.211.972.375
a5	Disponibil pentru finanțarea obiectivelor pentru perioada de programare 2014 – 2020 în conturile structurilor de implementare	550.596.497	831.432.195
a6	Disponibilități din certificate de depozit ale populației	216.075.503	186.572.703
a7	Depozite constituite din disponibilități ale instituțiilor publice	1.028.000.000	1.114.000.000
a8	Depozite constituite din disponibilități ale operatorilor economici	9.000.000	9.000.000
a10	Contul individual de economii Junior Centenar	0	84.889.485
a11	Disponibil pentru subscrierea la titluri de stat și bonus de dobândă	2.412.938	35.149.127
a12	Contul României de resurse proprii al Uniunii Europene	720.100.604	1.125.753.314
a13	Disponibilități în conturi deschise la Trezoreria Operativă Centrală	1.198.950.107	701.209.363
B	CONTURI DE DECONTARE ȘI ALTE PASIVE	1.444.671	3.418.711
C	EXCEDENTE, total,	44.418.952.450	43.077.145.034
	din care:		
C1	SECTORUL 01 "Administrația publică centrală", total din care:	17.710.017.750	17.788.715.674
c12	Disponibil al bugetului fondurilor externe nerambursabile din sume neutilizate în anul curent și reportate în anul următor-sectorul administrație publică centrală	158.489.214	261.159.157
c13	Excedent al bugetului fondurilor externe nerambursabile	14.505.466	39.026.306

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

c14	Excedent al bugetului aferent activității finanțate integral din venituri proprii	4.276.806.848	3.543.586.154
c15	Excedent al bugetului aferent sursei de finanțare integral venituri proprii, total	6.066.513.897	7.414.051.225
	-din care în depozite	333.065.000	365.136.000
c16	Excedent al bugetului aferent sursei de finanțare venituri proprii și subvenții	2.105.221.193	2.223.500.647
c17	Excedent al bugetului aferent activității din privatizare	34.828.614	38.518.407
c18	Excedent al bugetului Fondului pentru mediu, total	2.067.486.301	1.161.575.247
	-din care în depozite	1.300.000.000	600.000.000
c19	Excedent al bugetului trezoreriei statului	2.986.166.217	3.107.298.531
C2	SECTORUL 02 "Administrația publică locală" total, din care:	15.491.728.048	12.848.849.679
c21	Excedent al bugetului local	13.135.935.853	11.077.216.461
c22	Disponibil al bugetului creditelor externe din sume neutilizate în anul curent și reportate în anul următor – sectorul administrație publică locală	114.384.354	87.744.368
c23	Disponibil al bugetului creditelor interne din sume neutilizate în anul curent și reportate în anul următor – sectorul administrație publică locală	656.443.376	232.855.816
c24	Excedent al bugetului fondurilor externe nerambursabile	8.181.472	10.979.497
c25	Excedent al bugetului aferent activității finanțate integral din venituri proprii	356.057.090	348.381.403
c26	Excedent al bugetului aferent sursei de finanțare integral venituri proprii, total	1.151.379.487	1.050.893.028
	- din care în depozite	0	0
c27	Excedent al bugetului aferent sursei de finanțare venituri proprii și subvenții	69.346.416	40.779.106
C3	SECTORUL 03 "Bugetul asigurărilor sociale de stat " total, din care:	5.372.006.061	5.429.547.154
c31	Excedent al sistemului de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, total	5.370.985.503	5.428.538.888
	-din care în depozite	5.130.514.000	5.370.985.000
c33	Excedent al bugetului fondurilor externe nerambursabile	1.020.558	1.008.266
C4	SECTORUL 04 "Bugetul asigurărilor pentru șomaj " total, din care:	5.842.745.974	7.007.577.910
c41	Excedent al Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, total	3.354.366.066	4.519.198.002
	-din care în depozite	2.479.184.000	3.354.366.000
c42	Excedent al sistemului asigurărilor pentru șomaj	2.488.098.343	2.488.098.343
	-din care în depozite	1.766.935.000	2.488.098.000
c43	Excedent al bugetului fondurilor externe nerambursabile	281.565	281.565
C5	SECTORUL 05 "Bugetul fondului național unic de asigurări sociale de sănătate" total, din care:	2.454.617	2.454.617
c52	Excedent al bugetului fondurilor externe nerambursabile	2.454.617	2.454.617
	TOTAL PASIV	65.507.353.587	66.889.968.911

**CONTUL DE EXECUȚIE
a bugetului Trezoreriei Statului la 31 decembrie 2019**

8

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I, Nr. 628/17.VII.2020

Capi- tol	Subca- pitol/ Paragraf	Titlu/ Articol	Alineat	Denumire indicator	Prevederi inițiale		Prevederi definitive an 2019	Încasări realizate/ Plăți efectuate 31 decembrie 2019	%
					an 2019	an 2019			
A		B			1	2	3	4=3/2	
				VENITURI	134.717.000	183.748.000	195.817.879		106,57%
				I. Venituri curente	134.717.000	183.748.000	195.817.879		106,57%
				C. VENITURI NEFISCALE	134.717.000	183.748.000	195.817.879		106,57%
				C1. Venituri din proprietate	130.468.000	179.932.000	192.024.542		106,72%
31				Venituri din dobânzi	130.468.000	179.932.000	192.024.542		106,72%
	01			Venituri din dobânzi aferente Trezoreriei Statului de la alte bugete	111.242.000	162.219.000	174.885.330		107,81%
	02			Venituri din dobânzi aferente Trezoreriei Statului de la alte sectoare	12.204.000	10.502.000	9.927.916		94,53%
	03			Alte venituri din dobânzi	7.022.000	7.211.000	7.211.296		100,00%
				C2. Vanzări de bunuri și servicii	4.249.000	3.816.000	3.793.337		99,41%
35				Amenzi, penalități și confiscări	500.000	64.000	69.208		108,14%
	04			Majorări de întârziere pentru venituri nevărsate la termen	500.000	64.000	69.208		108,14%
36				Diverse venituri	3.749.000	3.752.000	3.724.129		99,26%
	50			Alte venituri	3.749.000	3.752.000	3.724.129		99,26%
				CHELTUIELI	73.923.000	81.924.632	74.685.565		91,16%
				a) Clasificația funcțională					
				Partea I a - Servicii publice generale	73.923.000	81.924.632	74.685.565		91,16%
51				Autorități publice și acțiuni externe	14.464.000	14.948.000	13.954.966		93,36%
	01			Autorități executive și legislative	14.464.000	14.948.000	13.954.966		93,36%
	01.03			Autorități executive	14.464.000	14.948.000	13.954.966		93,36%
55				Tranzacții privind datoria publică și împrumuturi	59.459.000	66.976.632	60.730.599		90,67%

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

Capitol	Subcapitol/ Paragraf	Titlu/ Articol	Alineat	Denumire indicator	Prevederi inițiale an 2019	Prevederi definitive an 2019	Încasări realizate/ Plăți efectuate 31 decembrie 2019	%
	A			B	I	2	3	4=3/2
51		01 20 20.01		b. clasificția economică CHELTUIELI AUTORITĂȚI PUBLICE ȘI ACTIUNI EXTERNE CHELTUIELI CURENTE Titlul II Bunuri și servicii Bunuri și servicii	73.923.000 14.464.000 14.464.000 14.314.000 14.314.000	81.924.632 14.948.000 14.948.000 14.948.000 14.948.000	74.685.565 13.954.966 13.954.966 13.954.966 13.954.966	91,16% 93,36% 93,36% 93,36% 93,36%
		59 59.17	09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional Titlul XI Alte cheltuieli Despăgubiri civile	150.000 150.000	0 0	0 0	0,00% 0,00%
55		01 30 30.03		TRANZACȚII PRIVIND DATORIA PUBLICĂ ȘI ÎMPRUMUTURI CHELTUIELI CURENTE Titlul III - Dobânzi Alte dobânzi	59.459.000 59.459.000 59.459.000 59.459.000	66.976.632 66.976.632 66.976.632 66.976.632	60.730.599 60.730.599 60.730.599 60.730.599	90,67% 90,67% 90,67% 90,67%
			04	Dobânzi la depozite și disponibilități păstrate în contul trezoreriei statului	59.459.000	66.976.632	60.730.599	90,67%
98				Excedent	60.794.000	101.823.368	121.132.314	118,96%

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind comasarea, actualizarea elementelor-cadru de
descriere tehnică și a valorii de inventar a unor bunuri imobile
aflate în domeniul public al statului și în administrarea
Înaltei Curți de Casație și Justiție

Având în vedere prevederile art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă radierea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a imobilelor având numerele MFP 155382 și MFP 155383, ca urmare a comasării acestora cu imobilul având numărul MFP 155378, precum și actualizarea descrierii tehnice și a valorii de inventar a acestuia, potrivit datelor din anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale imobilelor având numerele MFP 37261 și MFP 155379, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit datelor din anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar și a descrierii tehnice a imobilului având numărul MFP 155380, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit datelor din anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 4. — Înalta Curte de Casație și Justiție, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 35 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Marian Cătălin Predoiu
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
aferente imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Înaltei Curți de Casație și Justiție care se comasează,
precum și ale imobilului rezultat în urma comasării, pentru care se actualizează descrierea tehnică și valoarea de inventar

Nr. MFP	Cod de clasificare	Denumirea imobilului	Elemente-cadru de descriere tehnică	Valoare de inventar — lei —	Valoarea de inventar actualizată — lei —	Persoana juridică ce administrează imobilul (CUJ)	Adresa imobilului
Bunuri care se comasează	155378	8.29.09	Teren aferent clădire sediu	Teren în suprafață totală de 2.843 mp Carte funciară nr. 218746	15.750.624	20.788.951	România, municipiul București, sectorul 2, Str. Batiștei nr. 25
	155382	8.29.09	Platformă betonată	Suprafață construită — 1.161 mp	103.733	118.102	
	155383	8.29.09	Împrejmuire	Lungime totală — 111 m (din fier forjat — lungime 20 m, din zidărie cărămidă — lungime 91 m)	30.005	33.879	
Bun rezultat în urma comasării	155378	8.29.09	Teren aferent clădire sediu	Teren împrejmuit, în suprafață totală de 2.843 mp Carte funciară nr. 218746	16.033.850	20.940.932	

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE
aferente imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru care se actualizează valoarea de inventar

Nr. MFP	Cod de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Elemente-cadru de descriere tehnică	Persoana juridică ce administrează imobilul (CUJ)	Valoarea de inventar — lei —	Valoarea de inventar actualizată — lei —
37261	8.29.09	Clădire sediu	România, municipiul București, sectorul 2, Str. Batiștei nr. 25	Clădire principală cu arie construită la sol de 989 mp și arie construită desfășurată de 8.236 mp (2S + P + M + 5E) Carte funciară nr. 218746	Înalta Curte de Casație și Justiție CUJ — 4340587	13.595.316	15.458.054
155379	8.29.09	Clădire secundară	România, municipiul București, sectorul 2, Str. Batiștei nr. 25	Clădire secundară cu arie construită la sol de 172 mp și arie construită desfășurată de 309 mp (S + P + 1E) Carte funciară nr. 218746		269.088	301.620
TOTAL IMOBIL ICCJ						13.864.404	15.759.674

ANEXA Nr. 3

DATELE DE IDENTIFICARE
aferente imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Înaltei Curți de Casație și Justiție
pentru care se actualizează valoarea de inventar și descrierea tehnică

Nr. MFP	Cod de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Elemente-cadru de descriere tehnică actualizate	Persoana juridică ce administrează imobilul (CUJ)	Valoarea de inventar — lei —	Valoarea de inventar actualizată — lei —
155380	8.29.09	Clădire garaj și atelier	România, municipiul București, sectorul 2, Str. Batiștei nr. 25	Clădire garaj și atelier cu arie construită la sol de 194 mp, arie construită desfășurată de 194 mp Carte funciară nr. 218746	Înalta Curte de Casație și Justiție CUJ — 4340587	232.799	269.484

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea și completarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)—i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 103/2016

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 294 alin. (1) lit. a)—i), art. 294 alin. (2) și (3) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Instrucțiunile de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)—i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 103/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 11 februarie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (3), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) exportator în sensul TVA, denumit în continuare *exportator*, este considerat furnizorul menționat la lit. d), care realizează livrările menționate la lit. e), precum și persoana care transportă bunuri în afara Uniunii Europene, în lipsa unei tranzacții comerciale.”

2. La articolul 1, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Prezentarea documentelor pentru justificarea scutirii de taxă se va face în termen de maximum 150 de zile calendaristice de la data la care a intervenit faptul generator de taxă pentru operațiunea în cauză.”

3. La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se justifică de către exportator cu următoarele documente:

a) factura, care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

b) unul dintre următoarele documente:

1. certificarea încheierii operațiunii de export de către biroul vamal de export sau, după caz, notificarea de export certificată de biroul vamal de export, în cazul declarației vamale de export pe cale electronică; sau

2. exemplarul 3 al documentului administrativ unic, folosit ca declarație de export pe suport hârtie, certificat pe verso de biroul vamal de ieșire; sau

3. în cazul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize utilizând EMCS, raportul de export înaintat expeditorului prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul UE.”

4. La articolul 2, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (3)—(5), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care furnizorul nu este stabilit în Uniunea Europeană și nu poate avea calitatea de exportator din punct de vedere vamal, pentru justificarea scutirii de TVA este necesar ca acesta să dețină declarația vamală de export, în care datele sale de identificare și seria și/sau numărul facturii emise de acesta pentru livrarea bunurilor transportate în afara Uniunii Europene să fie menționate în caseta 44.

(4) În cazul în care furnizorul este stabilit în Uniunea Europeană, dar nu are calitatea de exportator din punct de vedere vamal, pentru justificarea scutirii de TVA este necesar

ca acesta să dețină declarația vamală de export, în care datele sale de identificare și seria și/sau numărul facturii emise de acesta pentru livrarea bunurilor transportate în afara Uniunii Europene să fie menționate în caseta 44.

(5) În situația în care ieșirea bunurilor de pe teritoriul Uniunii Europene nu poate fi justificată cu documentele prevăzute la alin. (2) lit. b), exportatorul poate să dovedească ieșirea efectivă a bunurilor de pe teritoriul Uniunii Europene prin alte mijloace de probă, astfel cum s-a pronunțat Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-275/18 «Milan Vinš».”

5. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Scutirea de taxă pe valoarea adăugată prevăzută la alin. (1) se justifică de furnizorul care realizează livrarea potrivit art. 2 alin. (2)—(5).”

6. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Sunt scutite de taxă, potrivit prevederilor art. 294 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, altele decât cele scutite conform art. 292 din Codul fiscal, legate direct de exportul de bunuri. Sunt considerate legate direct de exportul de bunuri serviciile care contribuie la realizarea efectivă a unei operațiuni de export și care sunt furnizate direct exportatorului sau destinatarului bunurilor exportate, astfel cum s-a pronunțat Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-288/16 «L.Č.» IK.”

7. La articolul 4 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) contractul încheiat cu beneficiarul, care poate fi exportatorul sau destinatarul bunurilor;”

8. La articolul 4 alineatul (6), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) contractul încheiat cu beneficiarul, care poate fi exportatorul sau destinatarul bunurilor;”

9. La articolul 4 alineatul (8), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) contractul încheiat cu beneficiarul, care poate fi exportatorul sau destinatarul bunurilor;”

10. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Sunt scutite de taxă, potrivit prevederilor art. 294 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, prestările de servicii efectuate în România asupra bunurilor mobile achiziționate ori importate în vederea prelucrării în România și care ulterior sunt transportate în afara Uniunii Europene de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceștia. Scutirea de taxă pe valoarea adăugată prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se aplică prestărilor de servicii de prelucrare și în cazul în care prestatorul de servicii

care efectuează aceste servicii în baza unui contract încheiat cu un client nestabilit în România achiziționează sau importă bunuri în vederea încorporării în produsul prelucrat ori în vederea utilizării în legătură directă cu produsele prelucrate. Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se aplică pentru prestările de servicii pentru care locul prestării se consideră în România, conform prevederilor art. 278 din Codul fiscal, și se justifică conform prevederilor alin. (3). Orice bun încorporat în produsul prelucrat, ambalajele sau alte bunuri utilizate în legătură directă cu produsul prelucrat sunt accesorii serviciilor realizate și nu vor fi tratate ca livrări de bunuri, ci ca fiind parte a serviciului prestat.

(2) În cazul bunurilor importate în România în vederea prelucrării, calitatea de importator o poate avea, conform titlului VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare, fie proprietarul bunurilor, fie persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal, care importă bunuri în România în vederea prelucrării, cu condiția ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operațiuni să fie transportate în afara Uniunii Europene sau să fie achiziționate de către persoana impozabilă respectivă. În situația în care bunurile rezultate în urma prelucrării nu sunt transportate în afara Uniunii Europene, prestatorul de servicii care a importat bunurile în România în vederea prelucrării pierde dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, cu excepția cazului în care achiziționează bunurile rezultate în urma prelucrării sau refacturează valoarea bunurilor importate în vederea prelucrării și taxa pe valoarea adăugată aferentă către proprietarul bunurilor, caz în care refacturarea întregii valori a bunurilor este avută în vedere doar în scopul taxei pe valoarea adăugată, neimplicând existența unei tranzacții comerciale. În situația în care locul prestării este considerat a fi în România conform prevederilor art. 278 din Codul fiscal, dacă bunurile rezultate în urma prelucrării nu sunt transportate în afara Uniunii Europene, prestările de servicii de prelucrare nu sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată. Dacă serviciile sunt prestate către un beneficiar persoană impozabilă, stabilit în alt stat membru, locul prestării se consideră în statul membru în care este stabilit beneficiarul conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal și în condițiile stabilite prin normele de aplicare a acestui articol, serviciile fiind neimpozabile în România. Totuși, prestatorul nu are obligația de a depune declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, dacă prestarea de servicii este scutită de TVA în statul beneficiarului.

(3) Scutirea de taxă prevăzută la alin. (1), pentru prelucrarea bunurilor mobile corporale achiziționate din România sau din alte state membre ori importate în vederea prelucrării în România, se justifică de prestatorul serviciilor cu următoarele documente:

- contractul încheiat cu clientul care nu este stabilit în România;
- factura pentru serviciile de prelucrare efectuate;
- documente din care să rezulte că bunurile prelucrate au fost transportate în afara Uniunii Europene de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceștia, conform prevederilor art. 2 alin. (2)—(4).

Exemplul 1: A facturează către B servicii de confecționare produse textile, materiile prime fiind achiziționate din Franța de către client, respectiv de B. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Elveția. Locul prestării serviciilor fiind în România conform art. 278 alin. (6) din Codul fiscal, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în afara Uniunii Europene, A trebuie să justifice scutirea de TVA, întrucât ar fi avut obligația plății taxei dacă operațiunea nu ar fi fost scutită de taxă.

Exemplul 2: A facturează către B servicii de confecționare produse textile, materiile prime fiind achiziționate din Franța de către client, respectiv de B. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită

în Italia. Locul prestării serviciilor se consideră a fi în Italia, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal și în condițiile stabilite prin normele de aplicare a acestui articol, serviciile fiind neimpozabile în România. Deși operațiunea reprezintă o prestare intracomunitară de servicii, prestatorul nu are obligația de a depune declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, dacă prestarea de servicii este scutită de TVA în statul beneficiarului, respectiv în Italia.”

11. La articolul 8, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În sensul art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, navele utilizate preponderent în poziție imobilă pentru a explora/exploata zăcăminte de hidrocarburi în mare nu sunt considerate nave atribuite navigației în largul mării, astfel cum s-a pronunțat și Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-291/18 «Grup Servicii Petroliere SA».”

12. La articolul 8, alineatele (4)—(7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată se realizează fie de furnizor/prestator, fie de beneficiar, pe baza documentelor care atestă că livrările de bunuri și prestările de servicii sunt destinate scopurilor prevăzute de lege. În cazul navelor care nu sunt noi, respectiv al navelor care au mai navigat, utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit, care sunt atribuite navigației în largul mării, scutirile de TVA prevăzute de art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal se aplică dacă nava este efectiv și preponderent utilizată pentru navigație în largul mării. Pentru a determina dacă o navă este efectiv și preponderent utilizată în largul mării nu pot fi luate în calcul doar criteriile obiective, cum ar fi lungimea sau tonajul navei, însă acestea ar putea fi utilizate pentru a exclude din domeniul de aplicare a scutirilor navele care, în orice caz, nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, respectiv nu ar fi capabile pentru navigație în largul mării. Cerința referitoare la navigația în largul mării nu se aplică scutirilor de TVA prevăzute de art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal în cazul navelor utilizate pentru salvare ori asistență pe mare sau pentru pescuitul de coastă. Pentru a stabili dacă o navă care îndeplinește condițiile obiective de a fi capabilă să navigheze în largul mării datorită lungimii și tonajului a fost efectiv și preponderent utilizată pentru navigație în largul mării, pot fi utilizate mijloace de probă prevăzute de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, sau orice alte mijloace de probă prevăzute de lege. În cazul navelor care nu sunt noi, respectiv al navelor care au mai navigat, condiția ca nava să fi fost efectiv și preponderent utilizată pentru navigație în largul mării se consideră îndeplinită dacă nava a fost astfel utilizată în ultimii 5 ani sau pe întreaga perioadă de utilizare, dacă aceasta este mai mică de 5 ani. Conceptul de navigație «în largul mării» în sensul Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și al art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal acoperă orice parte a mării în afara apelor teritoriale ale oricărei țări, care este dincolo de limita de 12 mile marine, măsurată de la liniile de bază stabilite în conformitate cu dreptul internațional al mării (Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării, semnată la Montego Bay la 10 decembrie 1982).

(5) Scutirea prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal se aplică atât pentru livrările de bunuri/prestările de servicii realizate în beneficiul direct al proprietarilor/operatorilor de nave, cât și în situația în care între furnizori/prestatori și proprietar/operator se interpune un agent de navă. Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. h) pct. 2 din Codul fiscal pentru livrarea de carburanți și provizii destinate a fi utilizate pe navele atribuite navigației în largul mării și care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit se aplică și în situația în care în livrare se interpun intermediari care acționează în nume propriu, dacă în momentul livrării destinația finală a bunurilor

este cunoscută și dacă transferul proprietății bunurilor în cauză către acești intermediari a intervenit cel mai devreme în același timp cu momentul în care operatorii navelor au fost abilitați să dispună în fapt de aceste bunuri ca și cum ar fi avut calitatea de proprietari, astfel cum s-a pronunțat Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-526/13 «Fast Bunkering Klaipeda» UAB. Scutirea de taxă pentru serviciile de încărcare/descărcare pe/de pe o navă atribuită navigației în largul mării se aplică atât serviciilor prestate către proprietarul/operatorul navei sau către agentul de navă, cât și serviciilor prestate într-o etapă anterioară, cum ar fi un serviciu prestat de un subantreprenor unui operator economic care o facturează ulterior unei case de expediție sau unui transportator, precum și serviciilor de această natură prestate deținătorului încărcăturii, care poate fi exportatorul sau importatorul acesteia. În acest sens s-a pronunțat și Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-33/16 «A Oy». Scutirea de taxă pentru prestările de servicii prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. h) pct. 1 și 3 din Codul fiscal se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Dacă locul prestărilor de servicii prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. h) pct. 1 și 3 din Codul fiscal este în România, scutirea de taxă se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită.

(6) În cazul prestărilor de servicii și/sau al livrărilor de bunuri efectuate pentru nevoile directe ale navelor și/sau pentru încărcătura acestora, pentru care se aplică scutirea prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, atât prestatorul/furnizorul, cât și celelalte persoane impozabile prevăzute la alin. (5) care intervin în livrare/prestare trebuie să justifice aplicarea scutirii cu declarația pe propria răspundere a proprietarului/operatorului navei sau, după caz, cu o copie a acestei declarații, din care să rezulte că nava respectivă a fost efectiv și preponderent utilizată în largul mării.

(7) În cazul navelor noi, respectiv al navelor care nu au fost utilizate, scutirea prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal se aplică pe baza criteriilor obiective, cum ar fi lungimea sau tonajul navei, care le face capabile pentru a fi utilizate în largul mării.

Exemplul 1: A facturează către B servicii de reparații ale unei nave destinate transportului în largul mării, serviciile fiind efectuate pe teritoriul României. A este o persoană impozabilă stabilită în România, iar B este o persoană impozabilă stabilită în Norvegia. Locul prestării serviciului fiind în România conform art. 278 alin. (6) din Codul fiscal, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană, prestatorul trebuie să justifice scutirea de taxă, întrucât ar fi fost persoana obligată la plata taxei dacă operațiunea nu era scutită.

Exemplul 2: A facturează către B servicii de reparații ale unei nave destinate transportului în largul mării. A este o persoană impozabilă stabilită în Dubai, iar B este o persoană impozabilă stabilită în România. Locul prestării serviciului este în România conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, deoarece beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în România. Prestatorul nefiind stabilit în România, beneficiarul trebuie să justifice scutirea de taxă, întrucât ar fi fost persoana obligată la plata taxei dacă operațiunea nu era scutită.

Exemplul 3: A livrează o navă, care este utilizată deja, către B. Nava îndeplinește criteriile obiective, cum ar fi lungimea sau tonajul navei, care o fac capabilă pentru a fi utilizată în largul mării. Furnizorul A aplică scutirea de TVA dacă nava a fost utilizată efectiv și preponderent în largul mării. Condiția ca nava să fi fost efectiv și preponderent utilizată pentru navigație în largul mării se consideră îndeplinită dacă nava a fost astfel utilizată în ultimii 5 ani sau pe întreaga perioadă de utilizare, dacă aceasta este mai mică de 5 ani.”

13. La articolul 9, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Scutirea de taxă pe valoarea adăugată prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal se aplică și pentru livrarea unei aeronave către un operator economic care nu este el însuși companie aeriană care realizează în principal transport internațional de persoane și/sau de bunuri cu plată, dar care achiziționează aeronava respectivă în scopul utilizării sale exclusive de către o astfel de companie, de exemplu, în cadrul unei operațiuni de leasing. În acest sens s-a pronunțat și Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-33/11 «A Oy».”

14. La articolul 9, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată se realizează pe baza documentelor care atestă că livrările de bunuri și prestările de servicii sunt destinate scopurilor prevăzute de lege și a certificatului prevăzut la alin. (5) pentru companiile aeriene stabilite în România. În cazul livrării prevăzute la alin. (5¹), pentru justificarea scutirii de TVA este necesar certificatul prevăzut la alin. (5) eliberat companiei aeriene care va utiliza aeronava, dacă este o companie aeriană stabilită în România. Scutirea de taxă pentru prestările de servicii prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. i) pct. 1 și 3 din Codul fiscal se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal și dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei, conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplică o scutire de taxă. Dacă locul prestărilor de servicii prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. i) pct. 1 și 3 din Codul fiscal este în România, scutirea de taxă se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situația în care operațiunea nu ar fi scutită.”

15. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura în care trebuie să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentele care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru, care poate fi diferit de statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA comunicat de cumpărător.

(2) În cazul livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, scutirea de taxă se justifică prin:

a) factura sau, dacă furnizorul nu este o persoană impozabilă, contractul de vânzare-cumpărare;

b) documentele care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru.

(3) În cazul livrărilor intracomunitare de produse accizabile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere c), către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care transportul de bunuri este efectuat conform art. 34 alin. (1) și (2) ori art. 19 din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE, scutirea de taxă se justifică prin:

a) factura care nu trebuie să conțină codul de înregistrare în scopuri de TVA al cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentele care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru.

(4) În cazul livrărilor intracomunitare asimilate de bunuri prevăzute la art. 270 alin. (10) din Codul fiscal, respectiv transferurile de bunuri, scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal se justifică, cu excepțiile prevăzute la același alineat, pe baza următoarelor documente:

a) autofactura prevăzută la art. 319 alin. (9) din Codul fiscal în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA

atribuit în alt stat membru al persoanei care realizează transferul din România;

b) documente de transport al bunurilor din România în alt stat membru, precum un document CMR semnat sau o scrisoare de trăsură semnată, un conosament, documentul specific de transport aerian de mărfuri (Air Waybill).

(5) În situația livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la alin. (1), dacă inspecția fiscală constată că pe factură este înscris eronat codul de TVA al beneficiarului, pentru acordarea scutirii de TVA se va permite în timpul controlului corectarea facturii de către furnizor și se va verifica validitatea codului de TVA al beneficiarului de către organele de inspecție fiscală. Această factură va fi atașată de către furnizor facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția.

(6) Scutirea unei livrări intracomunitare, în sensul art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, nu poate fi refuzată vânzătorului pentru simplul motiv că administrația fiscală a unui alt stat membru a efectuat o radiere cu efect retroactiv a codului de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei care a achiziționat bunul, de la o dată anterioară acestei livrări, deși radierea codului a intervenit după livrarea bunului, astfel cum s-a pronunțat Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-273/11 — Mecsek Gabona.

(7) Art. 45a din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1912 al Consiliului din 4 decembrie 2018 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește anumite scutiri pentru operațiunile intracomunitare, denumit în continuare *Regulamentul 282/2011*, prevede că, în situația în care se îndeplinesc condițiile de la alin. (1) lit. a) și b) ale acestui articol, se prezumă că bunurile au fost expediate sau transportate dintr-un stat membru către o destinație aflată în afara teritoriului său, dar în interiorul Comunității. În acest caz, documentele care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru sunt cele prevăzute la alin. (1) și (3) ale art. 45a din Regulamentul 282/2011.

(8) Prin *părți independente*, în sensul art. 45a din Regulamentul 282/2011, se înțelege părți care nu sunt considerate afiliate potrivit prevederilor art. 7 pct. 26 din Codul fiscal.

(9) În situația în care cumpărătorul nu furnizează vânzătorului declarația scrisă prevăzută la art. 45a alin. (1) lit. (b) pct. (i) din Regulamentul 282/2011, până în a zecea zi a lunii următoare livrării, furnizorul beneficiază de prezumția stabilită la acest articol dacă primește această declarație ulterior, în termenul prevăzut la art. 1 alin. (4).

(10) În situațiile care nu se încadrează în prezumția prevăzută la art. 45a din Regulamentul 282/2011, transportul bunurilor din România în alt stat membru se justifică conform prevederilor prezentului articol. Astfel de situații pot fi, fără a se limita la acestea, cele în care: transportul bunurilor este realizat cu propriile mijloace de transport de către furnizor sau cumpărător, bunurile ce fac obiectul livrării sunt mijloace de transport care se deplasează singure pe roți, pe cale maritimă, fluvială sau aeriană, persoanele implicate în transportul bunurilor nu sunt părți independente atât una de cealaltă, cât și de vânzător și de cumpărător sau nu se poate face dovada independenței acestora. Prin *propriile mijloace de transport* se înțelege mijloacele de transport aflate în proprietatea furnizorului sau cumpărătorului bunurilor sau care sunt puse la dispoziția

acestuia prin contracte de leasing, închiriere, comodat sau alte contracte de acest tip.

(11) În sensul alin. (10), se consideră că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru, dacă furnizorul deține documente care justifică transportul, precum:

a) în cazul livrării de produse accizabile care circulă în regim suspensiv de accize: documentul administrativ în format electronic și raportul de primire;

b) în cazul livrării de mijloace de transport care se deplasează singure pe roți, pe cale maritimă, fluvială sau aeriană: contractul de vânzare-cumpărare din care să rezulte că bunurile vor fi transportate în alt stat membru și dovada înmatriculării mijlocului de transport în statul membru de destinație;

c) în cazul livrării altor bunuri decât cele prevăzute la lit. a) și b):

1. documente de transport, precum un document CMR semnat sau o scrisoare de trăsură semnată, un conosament, documentul specific de transport aerian de mărfuri (Air Waybill); și

2. unul dintre următoarele documente: o poliță de asigurare corespunzătoare expedierii sau transportului bunurilor, documente bancare care să ateste plata pentru expedierea sau transportul bunurilor, documentele oficiale eliberate de o autoritate publică, precum un notariat, care să ateste sosirea bunurilor în statul membru de destinație, un document care atestă primirea bunurilor, emis de către un depozitar din statul membru de destinație, altul decât cumpărătorul bunurilor, o declarație scrisă din partea cumpărătorului, care atestă că bunurile respective au fost expediate sau transportate în statul membru de destinație și care cuprinde: data emiterii, numele și adresa cumpărătorului, precum și cantitatea și natura bunurilor, data și locul de sosire a bunurilor, identificarea persoanei care acceptă bunurile în numele cumpărătorului.

(12) Organele fiscale pot respinge justificarea transportului efectuată în conformitate cu alin. (11), în situația în care au suficiente elemente pentru a demonstra că bunurile nu au fost transportate din România în alt stat membru.

(13) Scutirea de TVA prevăzută la art. 294 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică în cazul în care furnizorul nu a respectat obligația prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul fiscal de a depune o declarație recapitulativă sau declarația recapitulativă depusă de acesta nu conține informațiile corecte referitoare la această livrare, cu excepția cazului în care furnizorul poate justifica în mod corespunzător deficiența într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile fiscale competente.

(14) În sensul art. 294 alin. (2¹) din Codul fiscal, se consideră că furnizorul justifică corespunzător deficiența, dacă aceasta este remediată ulterior, dar nu mai târziu de finalizarea inspecției fiscale. Se poate considera că deficiența a fost remediată în situații precum:

a) furnizorul nu a inclus livrarea intracomunitară în declarația recapitulativă aferentă perioadei în care a intervenit exigibilitatea taxei, dar a inclus-o în declarația recapitulativă aferentă unei perioade ulterioare sau în cadrul unei declarații rectificative pentru perioada respectivă;

b) furnizorul a inclus livrarea intracomunitară în declarația recapitulativă aferentă perioadei în care a intervenit exigibilitatea taxei, dar a greșit neintenționat una sau mai multe informații referitoare la livrarea respectivă, cum ar fi valoarea acesteia, tipul operațiunii, denumirea clientului și a efectuat corecția în cadrul unei declarații rectificative pentru perioada respectivă.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Ialomițenilor în anul 2020**

— extras —

În temeiul prevederilor Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 10/2016, cu modificările ulterioare, în perioada 8.07.2020—10.07.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea respectării dispozițiilor legale privind îndeplinirea obligațiilor referitoare la transmiterea de către Partidul Ialomițenilor a raportărilor obligatorii instituite de Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziție, echipa de control a constatat că Partidul Ialomițenilor a transmis Autorității Electorale Permanente raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor realizate în anul precedent, în data de 7.07.2020, cu depășirea termenului de 30.04.2020, încălcând astfel prevederile art. 49 alin. (1) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea Partidul Ialomițenilor nu a transmis Autorității Electorale Permanente, în format electronic, toate raportările prevăzute la art. 5 alin. (4), art. 13 alin. (1) și (2), art. 15 alin. (3), art. 16 alin. (3) și art. 17 alin. (4) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 49 alin. (1) și ale art. 51 alin. (2) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 13 iulie 2020.
Nr. 8.815.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 247869